

תרומה - קל"ח ע"ב

מעברים ממנה, והיא נשארת ביחוד של אור קדוש, ומטערטה בכמה עצירות לאלו הקדושים, וכל שליטי הרגז ובעלי הדין כלם בורחים, (מעברים ממנה) ואין שלטן אחר בכלל העולמות. ובניהם מAIRים באור עליון, ומטערטה למטה בעם הקדוש, וכלם מטערים בנשמות חרותות. אז ראשית התפלה, לברך אותה בשמחה, בפנים מAIRות, ולומר ברכו את ה' המברך. את ה' דראך,

כדי לפתח לה ברכה.

ואסור לעם הקדוש לפתח אליה בפסוק של דין, כמו והוא רוחם וגוי, משום שהרי נפרדה מהצד الآخر, וכל בעל הדין נפרדו ונעקרו ממנה.ומי שמעורר את זה למטה, גורם לעוזר לכך למלאה, והכפה הקדוש לא יכול להטעטר בעטרת קדשו. שכלל ומן שמטיעוררים למטה אותם בעלי הדין שהיו מעברים והיו הולכים להתחבא בתוך הנكب של העפר של התהום הגדול, כלם שבים לשאות במקומם, והפקום הקדוש מתפרק (ונתקע) בהם מליהות במנוחה.

ואל תאמר שהזו לו בדו, אלא שאין התעוררות למשלה להטעור עד שישראל מערירים למטה, כפי שהארנו, שכחוב (חלים פא) בכסה ליום חגנו. לא כחוב ליום חג, אלא ליום חגנו. וכן אסור לעם הקדוש, שמטיעורים בעטרות קדשות של נשמות כדי לעוזר מנוחה, שהם יעורודין, אלא כלם ברצון ואהבה רבה, שיעורו ברכות מעלה ומטה כאחד.

ברכו את ה' - זוקא את, כמו שאמרנו, זו שבת של ערב שבת. ברוך ה' המברך - זו יציאת הברכות ממוקור החיים, ומקום

ואתעטרת בכמה עטרין לגבי מלפआ קדישא, וכל שולטני רוגזין ומאריבי דידיינא כלחו ערקין, (ג' ואהעברי מניה) ולית שולטנו אחרא בכלחו עלמין. ואנפחה נהירין בנהירו עלאה, ואתעטרת למתא בעמא קדישא, וכלחו מטעטרן בנש망ין חדתין. בדין שירותא הצלותא, לברך אותה בחדרה, בנהירו דאנפין, ולומר ברכו את יי' המברך. את יי' דיקא, בגין למפתח לגבה בברכה.

ואסיר לעמא קדישא למפתח לגבה בפסוקא דידיינא, בגון והויא רחים וגוי, בגין דהא אתפרשת מרזא דעתרא אחרת, וכל מאריבי דידיינן אתפרשו ואתעברו מניה. ומאן דהעדר היא למתא, גרים לאתערא הבי לעילא. וכרסיא קדישא לא יכל לא אתעטרא בעטרא דקדושה, לכל זמנא דמתעורי למתא אינון מאיריהון דידיינא, דהו מתעברן והו אזייל כלחו לאתטמרא גו נוקבא דעתרא דתהומא רבא, כלחו תיבין לאשראה בדוכתייהו ואתרכחת (ואטתקת) בהו אחר קדישא דבעאת נייחא.

ילא פימא דדיא איהו בלחוודי, אלא לית אתעורתא לעילא לאתערא, עד דישראל מתעורי למתא, כמה דאוקימנא, דכתיב, (תחים פא) בכסה ליום חגנו. ליום חג לא כתיב, אלא ליום חגנו. ועל דיא אסיר לעמא קדישא, דקא מטעטרן בעטרין קדישין נש망ין, בגין לאתערא נייחא, דאיןון יתעדרין דידיינא, אלא כלחו ברעו ורהיימו סגי, דיתעrown ברכאנ עילא ומתא בחדא.

ברכו את יי'. את דיקא. כדקאמאן, דיא שבת דמעלי שפטא. ברוך יי' המברך, דיא אפיקו דברכךן ממוקרא דחיי, ואחר דגפיק